

ПРОПОЗИЦІЇ

Міністерства соціальної політики України до проекту Закону України „Про медіацію”,

внесеного на розгляд Верховної Ради України народними депутатами України Клочком А. А., Плачковою Т. М., Качурою О. А. та іншими

*ресстр. № 3504-1 від 04.06.2020
(перше читання)*

1. Законопроект підтримується за умови доопрацювання.

2. Законопроектом пропонується на законодавчому рівні врегулювати процедуру медіації, що є альтернативою судовому врегулюванню конфліктів (спорів) та передбачає прийняття спільного рішення, пошуку балансу інтересів сторін шляхом проведення переговорів між ними за участю незалежної особи – медіатора, який діє на засадах незалежності та неупередженості, сприяє досягненню позитивного результату і взаєморозуміння у конфлікті (спорі), що між ними виник. Також законопроект містить положення, зокрема, щодо сфери застосування медіації, процедури її проведення, статусу медіатора.

Водночас пунктом 3 частини першої статті 18 законопроекту визначено, що медіатор має право провадити свою діяльність на оплатній чи безоплатній основі. При цьому нормами законопроекту не визначено, в яких випадках діяльність медіатора є платною, а в яких – безоплатною.

Наказом Міністерства соціальної політики України від 17.08.2016 № 892, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 12.09.2016 за № 1243/29373, затверджено Державний стандарт соціальної послуги посередництва (медіації).

Відповідно до цього стандарту посередництво (медіація) – це метод розв’язання конфліктів / спорів, за допомогою якого дві або більше сторін конфлікту / спору намагаються в межах структурованого процесу за участю посередника / медіатора досягти згоди для його розв’язання. Сторонами посередництва (медіації) є сторони конфлікту / спору, які уклали договір про надання соціальної послуги на I етапі (посередництво) або угоду про здійснення медіації на II етапі (медіація).

Законом України „Про соціальні послуги” передбачено, що соціальні послуги надаються отримувачам за рахунок бюджетних коштів, із установленням диференційованої плати залежно від доходу отримувача соціальних послуг; за рахунок отримувача соціальних послуг або третіх осіб. За рахунок бюджетних коштів надаються соціальні послуги малозабезпеченим отримувачам, середньомісячний сукупний дохід яких становить менше ніж два прожиткові мінімуми для відповідної категорії осіб.

Згідно із Законом України „Про безоплатну правову допомогу” до суб’єктів права на безоплатну вторинну правову допомогу належать, зокрема,

особи, які перебувають під юрисдикцією України, якщо їхній середньомісячний дохід не перевищує двох розмірів прожиткового мінімуму, розрахованого та затвердженого відповідно до закону для осіб, які належать до основних соціальних і демографічних груп населення, а також особи з інвалідністю, які отримують пенсію або допомогу, що призначається замість пенсії, у розмірі, що не перевищує двох прожиткових мінімумів для непрацездатних осіб. Право цих осіб на безоплатну вторинну правову допомогу поширюється на всі види правових послуг, передбачених частиною другою статті 13 цього Закону.

Таким чином, законодавством з метою забезпечення доступності публічних послуг встановлено певні соціальні гарантії для соціально незахищених, малозабезпечених верств населення, у тому числі щодо захисту їхніх порушених прав і свобод.

Натомість законопроектом не передбачено гарантій для таких осіб у разі звернення за послугами медіатора, що є ознакою дискримінаційності відносно таких осіб і незабезпечення доступності для них послуг медіатора.

З урахуванням вищевикладеного пропонується.

пункт 6 частини другої статті 17 законопроекту викласти в такій редакції:

„6) інші відомості (зокрема, може зазначатись дата проведення останньої медіації для осіб, визначених у пункті 8 частини першої статті 19 Закону), передбачені цим Законом.”;

частину першу статті 19 законопроекту доповнити новим пунктом 8 такого змісту:

„8) за можливості (але не рідше ніж один раз на рік) надавати послуги з медіації на безоплатній основі особам, які перебувають під юрисдикцією України, якщо їхній середньомісячний дохід не перевищує двох розмірів прожиткового мінімуму, розрахованого та затвердженого відповідно до закону для осіб, які належать до основних соціальних і демографічних груп населення, а також осіб з інвалідністю, які отримують пенсію або допомогу, що призначається замість пенсії, у розмірі, що не перевищує двох прожиткових мінімумів для непрацездатних осіб, у разі звернення таких осіб за послугами з медіації.”;

пункт 3 розділу VI „Прикінцеві та перехідні положення” законопроекту доповнити підпунктом 6 такого змісту:

„6) у Законі України „Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 42, ст. 213):

частину першу статті 13 доповнити абзацом такого змісту:

„пропонувати вирішення спорів шляхом медіації.”;

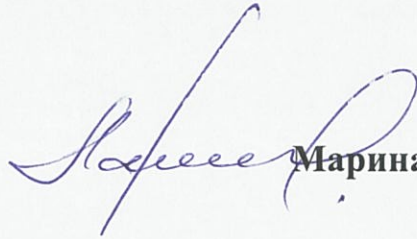

статтю 21 викласти в такій редакції:

„Стаття 21. Порядок розгляду спорів, що виникають у сфері соціальної роботи з сім'ями, дітьми та молоддю

Спори, що виникають у сфері соціальної роботи з сім'ями, дітьми та молоддю, розглядаються відповідно до законів України, в тому числі із застосуванням медіації.”.

Міністр

 Марина ЛАЗЕБНА

09 липеня 2020 р.

